

Teza: naruszenie godności zawodu; brak ustaleń dot. wynagrodzenia.

Obwiniony pełniąc funkcję członka zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej jednocześnie świadczył stałą pomoc prawną jako radca prawny na podstawie ustnych ustaleń, co skutkowało, że w ramach obowiązków członka zarządu, sprawował również nadzór nad prawidłowością wykonywania i rozliczania czynności świadczonych jako radca prawny. Takim postępowaniem podważył zaufanie do zawodu radcy prawnego nie ustalając przy tym zakresu świadczonej pomocy prawnej oraz zasad wynagradzania.

WO-201/19

ORZECZENIE

z dnia 27 lutego 2020r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: S WSD Andrzej Hryniewicki

Sędziowie: S WSD Joanna Maruszewska

S WSD Rafał Ziemiński - sprawozdawca

Protokolant: Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Tomasza Mazurczaka,

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2020 roku sprawy radcy prawnego G. W., obwinionego o to, że w okresie od 2008 do 22 marca 2017 r., pełniąc funkcję członka zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej (...) jednocześnie świadczył stałą pomoc prawną jako radca prawny na podstawie ustnych ustaleń, co skutkowało, że w ramach obowiązków członka zarządu, sprawował również nadzór jako członek zarządu nad prawidłowością wykonywania i rozliczania czynności świadczonych jako radca prawny, czym naruszył godność zawodu poprzez podważanie zaufanie do zawodu radcy prawnego nie ustalając przy tym zakresu świadczonej pomocy prawnej oraz zasad wynagradzania, czym dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 19 i 28 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i art. 11 ust. 1 i 2, art. 36 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

na skutek odwołania Pana P. G. z dnia 27 czerwca 2019r. od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w O. z dnia 21 maja 2019r. w sprawie o sygn. akt: D-32/19, orzeka:

1.

Na podstawie art 437 § 1 k. p. k. w z zw. z art 74¹ ustawy o radcach prawnych utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie w całości.

2.

Kosztami postępowania odwoławczego przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym KIRP w Warszawie na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych w kwocie 1.100 złotych obciąża obwinionego.

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w O. (zwany dalej także: OSD lub Sądem I instancji) orzeczeniem z dnia 21 maja 2019r. w sprawie o sygn. akt: D-32/19, uznał obwinionego radcę prawnego G. W. winnym zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych, t.j. tego, że:

w okresie od 2008 do 22 marca 2017 r., pełniąc funkcję członka zarządu Wspólnoty Mieszkaniowej (...) jednocześnie świadczył stałą pomoc prawną jako radca prawny na podstawie ustnych ustaleń, co skutkowało, że w ramach obowiązków członka zarządu, sprawował również nadzór jako członek zarządu nad prawidłowością wykonywania i rozliczania czynności świadczonych jako radca prawny, czym naruszył godność zawodu poprzez podważanie zaufanie do zawodu radcy prawnego nie ustalając przy tym zakresu świadczonej pomocy prawnej oraz zasad wynagradzania, czym dopuścił się przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 19 i 28 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i art. 11 ust. 1 i 2, art. 36 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego

i wymierzył mu karę pieniężną w wysokości 3500 złotych.

Od powyższego orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w O. odwołał się Pan P. G., który wskazał, że działa we własnym imieniu, ale również to, że jego odwołanie popierają pozostali Pokrzywdzeni, tj. A. G., S. G., J. S., M. S., W. M., D. M. oraz L. K..

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucił on: (a) naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów poprzez uznanie, że Obwiniony nie pobierał wynagrodzenia z kasy Wspólnoty Mieszkaniowej (...) za sprawy prowadzone przez siebie, a w konsekwencji uznanie jedynie wyjaśnień Obwinionego, że członkowie wspólnoty (...) w W. „uiścili tylko niewielkie kwoty, pokrywające opłaty sądowe”, (b) nieprzeprowadzenie całości postępowania dowodowego w celu ustalenia wszelkich okoliczności sprawy - to jest nieuwzględnienie dokumentów przekazanych Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu przez Pokrzywdzonych, w szczególności dotyczących rozliczeń pomiędzy Wspólnotą Mieszkaniową (...) w W., a Obwinionym - dotyczących pobierania przez Obwinionego wynagrodzenia za prowadzone sprawy jak również (c) wymierzenie Obwinionemu rażąco niewspółmierne niskiej kary w stosunku do udowodnionych Obwinionemu naruszeń prawa i kodeksu etyki radcy prawnego.

Skarżący wniósł w odwołaniu o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i wymierzenie Obwinionemu surowszej kary, co najmniej kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego na czas od trzech miesięcy do pięciu lat względnie wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie do ponownego rozstrzygnięcia wraz ze zobowiązaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego do przeprowadzenia ponownego i wnikliwego postępowania dowodowego. Skarżący ponadto wniósł o dopuszczenie dowodów w postaci wydruków z rachunków bankowych Wspólnoty Mieszkaniowej (...) w W. - na okoliczność pobierania przez obwinionego wynagrodzenia za sprawy prowadzone w imieniu Wspólnoty.

Do WSD wpłynęło również pismo Obwinionego (które nie jest odwołaniem a polemiką z odwołaniem Pana P. G.), w którym Obwiniony wnosi o pozostawienie przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przy Krajowej Izbie Radców Prawnych bez rozpoznania odwołania z dnia 27 czerwca 2019r., wniesionego przez ww. skarżących jako pochodzącego od osób nieuprawnionych do wnoszenia środka odwoławczego. Ewentualnie, w razie nieuwzględnienia wniosku wskazanego w zdaniu poprzednim, wnosi o utrzymanie przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w mocy orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w O. z dnia 21 maja 2019r.;

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych (zwany dalej także: WSD) ustalił i zważył, co następuje:

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych przyjął ustalenia w zakresie stanu faktycznego poczynione w niniejszej sprawie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w O. za prawidłowe.

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych w odwołaniu, WSD wskazuje, co następuje:

Sąd I instancji przeprowadził prawidłowo, w ocenie WSD, postępowanie dowodowe. W odwołaniu nie sprecyzowano na czym miałyby polegać zarzucane naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów i nieprzeprowadzenie całości postępowania dowodowego. Jeżeli miałyby to tylko polegać na nie przeprowadzeniu postępowania dowodowego na okoliczność wysokości wynagrodzenia, które pobierał Obwiniony od Wspólnoty za swoje usługi, jako radca prawny, to w ocenie WSD takie postępowanie nie jest konieczne chociażby z uwagi na fakt, że Sąd I instancji wyraźnie wskazał (m.in. k. 816 strona druga), że Obwiniony pobierał wynagrodzenie za swoje czynności. Tak więc wykazywanie faktu, który został uwzględniony przy wyrokowaniu przez OSD nie wydaje się celowe.

Słusznie, w ocenie WSD, Sąd I instancji wskazał na art. 25 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stosownie do którego radca prawny nie może zajmować się sprawami ani w jakikolwiek sposób uczestniczyć w czynnościach, które ograniczałyby jego niezależność, uwłaczały godności zawodu, podważałyby do niego zaufanie albo groziłyby naruszeniem tajemnicy zawodowej.

Odnosnie wysokości wymierzonej kary, w ocenie WSD, Sąd I instancji wymierzył odpowiednią karę za czyn Obwinionego. WSD pragnie zwrócić uwagę na fakt, że kara wymierzona Obwinionemu przez OSD nie jest najniższą karą z katalogu kar, które były możliwe do zastosowania. Mniej dotkliwymi karami są kara upomnienia i kara nagany. W ocenie WSD kara zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego byłaby niewspółmiernie wysoka względem czynu popełnionego przez Obwinionego, za który został skazany, szczególnie z uwagi na fakt, że zarzut w przedmiotowej sprawie dotyczy faktu pozostawiania Obwinionego w dwóch, mogących rodzić konflikt interesu, funkcjach - członka zarządu Wspólnoty i radcy prawnego świadczącego usługi prawne dla Wspólnoty a nie konkretnej szkody wyrządzonej przez Obwinionego.

Biorąc pod uwagę powyższe, Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych, na podstawie art. 437 §1 K.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych orzekł jak w sentencji.

O kosztach postępowania przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym przy Krajowej Izbie Radców Prawnych w Warszawie Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych orzekł zgodnie z art. 70⁵ ust. 1 i 2 zdanie 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych w zw. z §1 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz §3 ust. 2 uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.